

[Oluf Pedersen.]

for de Ordninger, vi har, kommer det i Modsætning til det ærede Medlems Udtalelse om, at naar han var gaaet med til Ordningerne, var det, fordi han skulde have nogle Arbejdsløshedsunderstøttelser hjem til Arbejderne, men at han paa det Tidspunkt slet ikke var Tilhænger af disse Ordninger, som han nu fortæller, vi andre skal være glade ved! Jeg synes, at det er en underlig Logik, det ærede Medlem er inde paa her. Jeg mener, at det, man kan forlange af Rigsdagen, er, at den holder sin Næse uden for alt dette; alt det, man beskæftiger sig med her i Dag, er noget, som slet ikke kommer Staten ved, og det var ganske naturligt, at man slet ikke lavede nogen ny Smørlov, saa meget mere, som der ikke er nogen som helst Sagkundskab, der tør sige, at den Smørordning, som her foreslaas, betyder en eneste Øre mere til dansk Landbrug, medens alle er klar over, at det betyder mindre Salg af Smør herhjemme, og at det betyder lavere Priser for Smørret ovre i England. Men hvilken Fordel bliver der for dansk Landbrug ved, at man laver den Slags Ting? Jeg ved ikke, hvilken Fordel der skal ligge i det.

Det ærede Medlem Hr. Kyed turde ganske naturligt ikke bestride Rigtigheden af de Beregninger, som er foretaget i Det kgl. danske Landhusholdningsselskab. Jeg mener, at naar det ærede Medlem Hr. Kyed nu har haft denne Beretning i lange Tider og har sat sig grundigt ind i den, og han ikke tør komme op og bestride den, maa det være det samme som, at det ærede Medlem accepterer det, der slaas fast i denne Beretning, nemlig at en Begrænsning af Margarineproduktionen til 14 Millioner kg højst vil betyde en Gevinst for dansk Landbrug paa 10—22 Mill. Kr., men for Forretningen Danmark et Minus paa 60 Mill. Kr.; og efter dette maa det være ganske naturligt, at der aldrig mere fra Venstres Side kommer Forslag om, at man skal begrænse Margarineproduktionen, saaledes som Partiet Venstre foreslog i Sommer, uden at ansætte nogen bestemt Tidsperiode for den Begrænsning, man foreslog.

Hvad Retsforbundet angaar, er det jo ligetil, at vi gaar imod den Ændring, der er foreslaaet af det samlede Udvalg, at Loven skal gælde, ikke alene til Oktober, men yderligere et Par Maaneder. Det er lige saa naturligt, at vi gaar imod det Ændringsforslag, der er stillet af Venstre, og vi gaar selvfølgelig ogsaa imod det Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side. Dette er ikke mindst naturligt, naar enhver

ved, at det, der stilles Forslag om fra konservativ Side, direkte er til Skade for de smaa Brug, og naar tilmed det ærede Medlem Hr. Victor Larsen kommer og fortæller, at de store Brug ikke er bedre stillet end de smaa, saaledes at det, hvis dette skulde holde Stik, yderligere vil være til Skade ogsaa for de store Brug.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede Landbrugsministers Betragtninger anser jeg for at være fuldkommen inkonsekvente. Han taler her om, at det, vi forlanger fra Venstre, og vel ogsaa fra konservativ Side, er Tilskud til Merbeskæftigelse. Nu skulde man jo tro, at hvis det var det, var den højtærede Landbrugsminister Tilhænger deraf, for han er jo Tilhænger af Tilskud til Merbeskæftigelse, men der er det mærkelige ved det, at han er Modstander af det, naar det kommer Landbruget til gode. Jeg vil henstille, om den højtærede Minister ikke kan fatte vor Stilling: naar Lovgivningsmagten, naar Administrationen fastlægger saadanne Importforhold, at Prisen for Varer, der produceres her i Landet, holdes kunstigt oppe, er det ikke Tilskud til Landbruget, at man faar saadanne Foranstaltninger gennemført, at Landbruget ogsaa kan faa en noget højere Pris end den frie Verdensmarkedspris? Det forekommer mig, at Ministeren her gør sig til Talsmand for Opretholdelse af den ulige Stilling, at en Række Erhvervsvirksomheder faar en Beskyttelse af uanet Omfang over for det Pristald, som er sat ind udefra, men naar det gælder Landbruget, og specielt Smørproduktionen, som der her er Tale om, ja, saa er der ingen Ende paa alle de Indvendinger, man har mod at gennemføre noget i Retning af det, som man gør for de mange øvrige Erhverv, og som den højtærede Minister er den ivrigste Talsmand for at faa gennemført.

Jeg kan ikke se rettere, end at der er et vist Princip i Retsforbundets Stilling her: enten Frihandel over det hele, det Prisniveau, som Verdenskonjunkturerne skaber, skal være gældende for alle, eller, hvis man vil gribe ind med prisforhøjende Foranstaltninger, saa prisforhøjende Foranstaltninger over det hele, saa der kommer Ligevægt igen. Ministeren vil kun gaa den ene Vej: Prisforhøjelse for Hjemmemarkedets Varer, Frikonkurrencens Priser for Eksporterhvervet. Jeg siger til den højtærede Minister, at jeg tror, han ved en